

[Bundvad.]

givet tilsagn om at undersøge disse problemer og fremkomme med forslag herom.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har ikke kunnet give socialministerens ændringsforslag tilslutning, og han vil senere under lovforslagets behandling motivere sin stilling.

Forinden jeg slutter gennemgangen af betænkningen om ændringerne i folkeforsikringsloven, gør jeg opmærksom på 2 trykfejl i teksten i de foreslåede ændringer. I ændringerne til lovens § 54, stk. 3, d, skal „§ 38“ rettes til: „§ 39“, og i forslagets § 2, stk. 2, skal i 2. linie „55, stk. 2—5“ rettes til: „55, stk. 2—7“.

Jeg skal herefter på udvalgsflertallets vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Angående lovforslaget om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enker m. v.) er der i udvalget opnået enighed, og udvalget indstiller dette lovforslag til vedtagelse i den af socialministeren fremsatte skikkelse. På foranledning af udvalget har socialministeren givet tilsagn om nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af spørgsmålet om gennemførelse af en egentlig enkepensionsordning, der på linie med bestemmelserne om folkepension giver en enke ret til under nærmere betingelser at oppebære en enkepension.

På flertallets vegne skal jeg anbefale også dette lovforslag til vedtagelse.

Som følge af den stilling, der i udvalget er taget til socialministerens ændringsforslag angående den fremtidige folkepensionsordning, indstiller udvalget det kommunistiske lovforslag om gennemførelse af 1. etape af en folkepensionsordning til forkastelse. I konsekvens heraf indstiller jeg på udvalgets vegne de af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. stillede ændringsforslag og underændringsforslag til forkastelse.

Jeg skal derefter gøre nogle få bemærkninger på mit partis vegne. Vi er tilfredse med, at det nu endelig er lykkedes at komme igennem til et resultat. Det er 8 års arbejde, der nu krones med held. Først de langvarige undersøgelser i folkeforsikringskommissionen, der syntes at skulle ende negativt, og derefter det socialdemokratiske forslag af 1952 om gradvis gennemførelse af almindelig folkepension for alle. Dette for-

slag satte gang i diskussionen landet over og gav den en positiv retning. Jeg har også lov at sige, at efter valgkampen i 1953 havde folkepensionens idé faktisk opnået tilslutning fra den overvejende del af befolkningen, hvilket også de senere foretagne gallupundersøgelser klart har vist. Der efter kom så de andre partier med selvstændige forslag i kommissionen, men der kunne ikke opnås enighed. Kommissionens formand gjorde på opfordring et forsøg på at nå til enighed om et begrænset forslag, men uden resultat. Herefter var det, at det ved samarbejde mellem radikale og socialdemokrater lykkedes at opnå enighed om et forslag, som regeringen fremsatte i folketinget. I udvalget har vi derefter arbejdet med endnu flere forslag og skitser, før vi nu endelig er nået frem til anden behandling. Vejen har været lang og ofte trang, men jeg er glad for, at vi så vedholdende har holdt fast på, at denne sociale opgave burde løses.

Hvad udvalgsarbejdet angår, vil jeg sige, at vi har lagt vægt på, at forslaget, der rummer et nyt socialt princip, kunne opnå bredest mulig parlamentarisk tilslutning. Vi er derfor gået fordomsfrit til forhandlingerne for at finde en løsning, som udvalgets partier kunne give tilslutning til, og det er nu lykkedes.

Et kompromis indeholder aldrig fuldtud det, en enkelt eller partiet ønsker. Heller ikke i dette tilfælde. Men vi kan give det, der nu er nået, vor tilslutning. Forslaget indeholder forbedringer for de nuværende gamle og invalider. Fradragsreglerne er lempet, og der er plads for større fortjeneste og opsparing. Med hensyn til zoneudligningen er der gjort et godt skridt i den rigtige retning. Folkepensionen bliver nu slået fast som et princip ved det nye mindstebeløb og bliver reguleret efter regler i overensstemmelse med socialdemokratiets forslag fra 1952. Invaliditetstillægget bliver forhøjet. Enlige mødre får mulighed for bedre kår, og der er givet løfte om nedsættelse af et udvalg til at arbejde med en egentlig enkepensionsordnings problemer.

Videre vil invalidernes særlige problemer blive taget op til behandling i en kommission, og det er vi særdeles tilfredse med. Der foreligger her en lang række problemer af særlig karakter, som må løses uafhængigt